

O N D E R D E L O E P

mening voor meer motivatie dan een docent die alleen maar voor de klas zit. De docenten zelf zien geen problemen met betrekking tot geletterdheid, ze vinden het niveau van de leerlingen uit de gevolgde klas, vooral in vergelijking met de lagere niveaus, al hoog.

Ten tweede worden er weinig eisen gesteld aan de taken in de werkboeken. Deze zorgen ervoor dat de stof niet echt gelezen hoeft te worden om toch aan de opdrachten te voldoen. Leerlingen oefenen dus niet vaak in het verwerken van grotere stukken tekst en ze hoeven niet kritisch om te gaan met deze teksten.

Ook het toetsen van de andere vakken vraagt niet altijd veel van de leerlingen. Bij Nederlands bijvoorbeeld wordt literatuur getoetst door in proefwerkvorm vragen te geven over een boek. Dit wordt nog maar kort zo gedaan.

Daarvoor werden leesverslagen gemaakt, maar de docenten merkten dat de leerlingen die vaak van internet afhaalden. Omdat de docenten wilden dat de leerlingen boeken lezen en dat

dit ook gecontroleerd kon worden, werd het proefwerk ingevoerd. Naar mijn mening zorgt dit er niet voor dat er interactief met lezen wordt omgegaan.

Ik denk dat leerlingen het ook leuker gaan vinden als er op een meer aantrekkelijke manier met lezen en schrijven wordt omgegaan. Er is namelijk veel met literatuur te doen. Je kunt kijken naar thema's in een boek die betrekking hebben op de leefwereld van de jongeren en je kunt leerlingen vragen hun mening te geven. Dit zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren in de vorm van een discussie of een leesverslag. De vraag is of de docenten hierin de goede keuze hebben gemaakt. Ook nu heeft ongeveer slechts tweederde van de klas het boek gelezen.

Ten slotte speelt de motivatie van de docenten en leerlingen een grote rol. De docenten hebben de laatste jaren veel veranderingen meegemaakt op onderwijsgebied. In de docentenkamer, maar ook in de klas heb ik gemerkt dat niet iedereen even gemotiveerd is om

voor de klas te staan en om het beste in de leerlingen naar boven te halen. De leerlingen zelf beseffen dat het belangrijk is een diploma te behalen en dat daarvoor een en ander gedaan moet worden. Echter, op de korte termijn is huiswerk maken en goed opletten in de klas niet het belangrijkste. Opvallend is het verschil in docenten. Bij een docent die vooral voor de klas zit, bij wie de leerlingen zelf hun werk moeten nakijken omdat dat volgens de docent hun eigen verantwoordelijkheid is, wordt veel minder goed gewerkt dan bij een docent die steeds rondloopt, aan leerlingen vraagt hoe het met het huiswerk gaat en regelmatig in de werkboeken van de leerlingen kijkt. Docenten kunnen op die manier een positievere houding bij leerlingen bewerkstelligen en ik merkte ook dat de aanpak van deze docent door de leerlingen werd gewaardeerd.

In het kader worden enkele problemen nog even kort samengevat en van een aanbeveling voorzien.

D E K R A N T I N D E K L A S

En nu ben ik sterk

En nu ben ik sterk is een kort verhaal uit het leven gegrepen over Sara. Een verhaal dat zowel voor NT1- als NT2-cursisten geschikt is en over een herkenbaar thema gaat. Ook al kunnen sommige woorden lastig zijn (bijvoorbeeld druktemaker), door de herkenbaarheid van het thema kan optimaal een beroep gedaan worden op de strategie van het voorspellend lezen. In de context van een kind van vier is druktemaker een begrip dat makkelijk begrepen kan worden, terwijl het als los woord problemen oplevert om te lezen.

RIA VAN ADRICHEM

EN NU BEN IK STERK

Sara schrikt wakker. Het is bijna vier uur.
Ze kijkt naar het bed naast haar. Daar slaapt haar zoon.
Zijn duim in zijn mond. Zijn arm om zijn knuffel.
Zo is hij zo lief. Overdag is hij een echte druktemaker.
Ze heeft haar handen vol aan hem.

Sara draait zich om. Ze probeert weer te slapen.
Maar haar gedachten gaan terug naar vroeger. Naar
haar jeugd in Suriname. Naar het moment dat ze in
Nederland aankwam. Het regende. En het was wel
twintig graden kouder. Ze wilde wel direct weer terug.

Nog verder gaan haar gedachten. Ze denkt aan het
buurtfeest. Daar ontmoet ze Harold. Hij is sterk en
knap. Sara is meteen verliefd.
Ze is achttien als ze met hem trouwt. O, wat is ze
gelukkig. Een eigen huis. Een man die voor haar zorgt.

Maar dan wordt ze zwanger. Daarmee verandert alles.
Harold kan daar niet tegen. Hij wil feesten en uitgaan.
Lol maken met vrienden.
Sara gaat mee. Ook al heeft ze vaak geen zin.
Dan wordt hun zoon geboren. Sara wil niet meer
feesten en uitgaan. Ze wil bij haar baby blijven.

Op een dag ontdekt ze het. Harold heeft een andere
vrouw. Sara huilt van woede en verdriet.
Maar Harold geeft haar de schuld.
'Waarom ben je zwanger geworden?' roept hij uit.
'Ik wil helemaal geen kind. Ik wil feesten en uitgaan.
Niet thuis zitten met een baby. Ik wil een vrouw en
geen kind.'
Sara huilt. Harold wordt nog bozer. Hij schreeuwt het
uit. Zo boos is hij.

'Stil toch,' zegt Sara. 'Straks wordt de baby wakker.'
Dan wordt Harold ineens heel kalm. Eng kalm.
'Zie je wel,' zegt hij. 'Het gaat om de baby. Niet om mij.
Ik wil dat je nu weggaat. Met de baby.
En niet meer terugkomt.'
Hij gooit de deur open.

Sara pakt haar jas en haar kind.
En daar staat ze dan, midden in de nacht.
Een vrouw alleen met een baby.
Geen huis, geen werk.
Wat moet ze beginnen?
Verdoofd loopt ze naar het huis van haar moeder.
Die woont gelukkig dichtbij.

Sara denkt aan de tijd die volgt.
Haar leven is kapot. Toch moet ze door.
Ze moet een huis zoeken. Een baan vinden.
En dan nog de strijd met Harold.
Over het huis en de spullen. Over geld voor de baby.
Ze rilt nog als ze eraan denkt.
Eindelijk is alles geregeld. Ze kan haar spullen op gaan
halen. Haar broer huurt een busje.
Als laatste halen ze het bed uit elkaar.

Ineens wordt ze weer woedend.
Woedend op Harold, op het leven, op zichzelf.
Sara pakt een plank van het bed. En ze slaat hem kapot
op de stenen. Haar woede maakt haar sterk.

'Sara, wat doe je?' zegt haar broer.
Ze laat de plank zakken.
'Ik ga nooit van mijn leven meer in dit bed slapen.
Maar hij zal er ook niet meer in slapen.'
Met een zwaai gooit ze de plank neer. Haar armen en
rug doen pijn. Maar ze voelt zich bevrijd.
'Kom,' zegt ze.
Ze draait zich om en loopt naar de bus.
Verbaasd stapt haar broer ook in.

Sara draait zich om. Ze kijkt naar haar zoon.
Hun leven is niet gemakkelijk. Maar ze hebben het
goed samen.
En wat nog veel belangrijker is: Ze voelt zich sterk.
Ze zorgt goed voor haar zoon. Ze heeft een baan.
Ze is baas over haar eigen leven.
Ja, denkt Sara, het is goed zo.
Ze trekt de warme deken lekker om zich heen.

Illustratie Conny van der Neut